

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 6Csp/164/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5617207583
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 07. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Žišková
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2018:5617207583.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš, sudkyňou JUDr. Ivetou Žiškovou, vo veci žalobcu KRUK Česká a Slovenská republika, s.r.o., so sídlom Hradec Králové, Československé armády 954/7, Česká republika, IČO: 247 85 199, zastúpeného ŠMÍDA advokátska kancelária s.r.o., so sídlom Svornosti 43, Bratislava, IČO: 47 255 773, proti žalovanej B. A., nar. XX. XX. XXXX, bytom D. XXX/XX, M., T. B., o zaplatenie 970,21 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. V časti o zaplatenie 276,63 eura sa konanie **z a s t a v u j e .**
- II. Vo zvyšku sa žaloba **z a m i e t a .**
- III. Žalovanej sa **n e p r i z n á v a** nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Elektronickým podaním so zaručeným elektronickým podpisom, doručeným Okresnému súdu Liptovský Mikuláš (ďalej len „súd“) dňa 13. 12. 2017, uplatnil žalobca voči žalovanej pohľadávku 970,21 eura spolu so zákonným úrokom z omeškania 5,05 % ročne zo sumy 210,58 eura od 21. 04. 2017 do zaplatenia a žiadal priznať náhradu trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že jeho právny predchodca, spoločnosť Provident Financial, s. r.o., IČO: 35 805 731, so sídlom Mlynské nivy 49, Bratislava (ďalej len „Provident“), uzatvoril so žalovaným dňa 28. 10. 2013 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 570112372 (ďalej len „Zmluva o úvere“). Na základe tejto zmluvy poskytol Provident žalovanému bezúčelový úver vo výške 1 400,- eur a žalovaný sa zaviazal tento úver splatiť v 60 týždenných splátkach, prvá splátka splatná 7. kalendárny deň po uzavretí Zmluvy, t. j. 04. 11. 2013 a posledná splátka bola splatná 22. 12. 2014. Žalovaný sa za poskytnutie úveru zaviazal uhradiť náklady spojené s úverom, zahŕňajúce zmluvný úrok a administratívny poplatok spolu vo výške 483,- eur. Súčasne so Zmluvou o úvere žalovaný uzatvoril dňa 28. 10. 2013 (pred prijatím § 9 ods. 12, 13 zákona č. 129/2010 Z. z.) Zmluvu o zabezpečení splátok úveru. Zmluvu o zabezpečení splátok úveru žalobca označil ako dobrovoľnú doplnkovú službu, v zmysle čoho Provident sa zaviazal poskytovať za poplatok klientovi službu, ktorá spočívala najmä vo výbere splátok priamo v mieste bydliska alebo v inom mieste podľa určenia klienta, a to prostredníctvom obchodného zástupcu veriteľa. Za túto službu sa zaviazal žalovaný uhradiť sumu 721,- eur a to 60 splátkami, splatnými spoločne so splátkami úveru. Vzhľadom na to, že Zmluva o zabezpečení splátok úveru je samostatnou istinou, je nutné z každej jednotlivkej splátky odpočítať splátku 12,01 eura na Zmluvu o zabezpečení splátok úveru. Žalobca tvrdil, že celkovú úhradu sumy je tak nutné rozdeliť tak, že suma 1 633,79 eura bude započítaná v časti na istinu zo Zmluvy o úvere a v časti na istinu zo zmluvy o zabezpečení splátok úveru. Žalovaný pôvodnému veriteľovi uhradil riadne len 37 splátok (2 604,- eur), pričom na 38. splátku uhradil len 27,99 eura. Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 31. 03. 2017 došlo s účinnosťou ku dňu 20. 04. 2017 k postúpeniu pohľadávky zo Zmluvy o úvere na žalobcu, čo bolo žalovanému oznámené listom veriteľa zo dňa 10. 04. 2017. Hodnota postúpenej pohľadávky činila

ku dňu postúpenia celkovo 970,21 eura s tým, že žalovaný žalobcovi doposiaľ neuhradil svoj záväzok ani len sčasti. Uplatnenú pohľadávku žalobca špecifikoval ako istinu zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo výške 210,58 eura, neuhradenú sumu zo Zmluvy o zabezpečení splátok vo výške 276,63 eura, náklady spojené s úverom zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo výške 483,- eur. Z istiny 210,58 eura žalobca žiadal priznať aj úroky z omeškania od 21. 04. 2017 vo výške 5,05 % ročne.

2. Žaloba s prílohami, všeobecné poučenie spotrebiteľa podľa § 292 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) a uznesenie súdu zo dňa 04. 11. 2018, č. k. 6Csp/164/2017-62, boli žalovanej doručené dňa 11. 01. 2018. Žalovaná sa k žalobe nevyjadрила.

3. Následne elektronickým podaním so zaručeným elektronickým podpisom, doručeným súdu dňa 23. 04. 2018, žalobca zobral žalobu späť v časti 276,63 eura, t. j. v časti Zmluvy o zabezpečení splátok úveru. V dôsledku toho uplatnil žalobný návrh tak, že žiadal priznať sumu 693,58 eura, úroky z omeškania 5,05 % ročne zo sumy 210,58 eura od 21. 04. 2017 do zaplatenia a trovy konania. Toto čiastočné späťvzatie žaloby bolo žalovanej doručené dňom 31. 05. 2018.

4. Podľa § 144 CSP, žalobca môže vziať žalobu späť.

5. Podľa § 145 ods. 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

6. Podľa § 146 ods. 1 CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

7. Z citovanej právnej úpravy vyplýva dispozičné právo žalobcu zobrať bez súhlasu žalovaného žalobu späť celkom alebo čiastočne dovtedy, kým sa nezačne predbežné prejednanie sporu alebo pojednávanie. V predmetnej veci žalobca toto právo využil, žalobu v časti, pokiaľ sa domáhal priznania nároku zo Zmluvy o zabezpečení splátok úveru vo výške 276,63 eura vzal späť skôr, ako sa začalo prvé pojednávanie, ale až po tom, ako žalovanej bola doručená žaloba. V zmysle citovanej právnej úpravy preto súd v časti o zaplatenie sumy 276,63 eura konanie zastavil.

8. V dôsledku čiastočného späťvzatia žaloby zostala predmetom konania suma 693,58 eura s tým, že v zmysle špecifikácie žalobcu táto pohľadávka pozostáva z dlžnej sumy zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo výške 210,58 eura s úrokmi z omeškania 5,05 % ročne od 21. 04. 2017 do zaplatenia a z nákladov spojených s úverom zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo výške 483,- eur.

9. Z dôvodov žaloby, ako aj pripojených listinných dôkazov vyplýva, že žalobca sa domáhal nároku zo spotrebiteľských zmlúv, nakoľko Zmluvu o spotrebiteľskom úvere, aj Zmluvu o zabezpečení splátok úveru uzatvorila žalovaná, ako fyzická osoba, so spoločnosťou Provident, ktorá konala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti. Vzhľadom k tomu, že sa jedná o otázku jednoduchého právneho posúdenia vecí, skutkové tvrdenia strán sporu nie sú sporné a hodnota sporu, bez príslušenstva, neprevyšuje 1 000,- eur, súd v súlade s ustanovením § 297 písm. b) CSP rozhodol bez nariadenia pojednávania verejne vyhláseným rozsudkom dňa 24. 07. 2018 o 08.15 hod. Miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo v súlade s ustanovením § 219 ods. 3 CSP zverejnené na úradnej tabuli súdu dňa 04. 07. 2018.

10. Z listinných dôkazov, predložených žalobcom (žalovaná neoznačila žiadne dôkazy) súd zistil, že Provident, ako veriteľ, uzatvoril so žalovanou, ako zákazníkom, dňa 28. 10. 2013 písomnú Zmluvu o spotrebiteľskom úvere, číslo Zmluvy 570112372, na základe ktorej Provident zákazníkovi poskytol spotrebiteľský úver vo výške 1 400,- eur. Podľa tejto zmluvy celkové náklady zákazníka boli tvorené súčtom úroku a poplatku za garantovanú službu, pričom úrok bol vyjadrený úrokovou sadzbou 22,38 % ročne zo sumy úveru, t. j. vo výške 201,60 eura a poplatok za garantovanú službu pevnou sumou 281,40 eura. RPMN bola určená hodnotou 70,38 %, celková čiastka úveru bola vyčíslená sumou 1 883,- eur, priemerná hodnota RPMN 46,06 %. Zákazník sa zaviazal Providentu splatiť dlžnú sumu v 60 týždenných splátkach, pričom výška od prvej do predposlednej splátky bola určená sumou 31,39 eura a výška poslednej splátky určená sumou 30,99 eura. Úver bol poskytnutý na dobu 60 týždňov a termín poslednej splátky, teda konečnej splatnosti úveru, bol 7. deň 60. týždňa po dni uzavretia Zmluvy. V texte tejto Zmluvy bola zaznačená časť s názvom „Hotovostný režim“, podľa ktorej zákazník podpisom tejto zmluvy potvrdil prevzatie celej čiastky úveru v hotovosti s tým, že splátky mal splácať osobne v

ktorejkoľvek banke, alebo pobočke banky, vkladom na účet Providentu. Splatnosť prvej splátky nastala 7. kalendárny deň po uzavretí Zmluvy a splatnosť každej ďalšej splátky mala nastať 7. kalendárny deň po splatnosti predchádzajúcej splátky. Konečným dňom splatnosti úveru a dlžnej sumy je deň splatnosti poslednej splátky, ktorým je 7. deň 60. týždňa po dni uzavretia Zmluvy. V tejto časti Zmluvy o úvere sú vyznačené aj platobné údaje na poukazovanie splátok, t. j. číslo účtu, kód bank, variabilný symbol, konštantný symbol aj špeciálny symbol. Dňa 28. 10. 2013 bola zároveň medzi spoločnosťou Provident a žalovanou uzatvorená aj Zmluva o zabezpečení splátok úveru. Podľa tejto zmluvy sa Provident zaviazala žalovanej, ako zákazníčkovi, poskytovať za odmenu vo výške 721,- eur službu spočívajúcu „v prevzatí peňažnej hotovosti určenej na úhradu splátky spotrebiteľského úveru, poskytnutého na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 570112372“. Túto odmenu sa zákazník zaviazal splácať v 60 pravidelných splátkach, a to v 59 týždenných splátkach vo výške 12,01 eura a poslednú splátku vo výške 12,41 eura, počas doby splácala spotrebiteľského úveru. Z výpisu splátok a úhrad úveru č. 570112372 vyplývajú splátky vykonané žalovanou v období od 12. 11. 2013 do 17. 10. 2016 v rôznych sumách, spolu vo výške 1 607,70 eura. Žalobca však v žalobe tvrdil, že žalovaná uhradila spolu 1 633,79 eura, čo žalovaná nenamietala, a preto súd vychádzal z tohto nesporného tvrdenia žalobcu, keď k žalobe zrejme nebol predložený celý výpis splátok a úhrad, ale iba jeho prvá strana. Provident, ako postupca, a žalobca, ako postupník, uzatvorili dňa 31. 03. 2017 Zmluvu o postúpení pohľadávok, predmetom ktorej bolo postúpenie pohľadávok zo zmlúv o úvere, ktoré postupca, ako veriteľ, uzatvoril s dlžníkmi, na základe ktorých poskytol dlžníkom úvery, ako aj zo zmlúv o zabezpečení splátok úveru špecifikované v prílohe č. 1 - podľa listiny pripojenej k žalobe, predmetom postúpenia bola aj pohľadávka voči žalovanej vo výške 970,21 eura, vyplývajúca zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ako aj zo Zmluvy o zabezpečení splátok úveru. Listom zo dňa 10. 04. 2017, odoslaným žalovanej poštou doporučenou zásielkou, odovzdanou na poštovú prepravu dňa 20. 04. 2017, Provident oznámil žalovanej postúpenie pohľadávky zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 570112372 a Zmluvy o zabezpečení splátok úveru zo dňa 28. 10. 2013 vo výške 970,- eur. Listom zo dňa 25. 10. 2017, s názvom „predžalobná výzva“, žalobca vyzval žalovanú na uhradenie sumy 970,21 eura najneskôr do 06. 11. 2017 - list bol zaslaný žalovanej doporučenou zásielkou, odovzdanou na poštovú prepravu dňa 26. 10. 2017.

11. Z uvedeného vyplýva, že pôvodný veriteľ- Provident, postúpil žalobcovi pohľadávku, ktorá je predmetom tohto súdneho sporu s tým, že postúpenie pohľadávky oznámil Provident aj žalovanej listom zo dňa 10. 04. 2017. Súd mal preto preukázanú vecnú aktívnu legitimáciu žalobcu.

12. Žalobca si uplatnil nárok zo spotrebiteľských zmlúv uzatvorených dňa 28. 10. 2013, a preto súd skúmal, či tieto zmluvy spĺňajú náležitosti podľa zákona 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení účinnom do 30. 04. 2014 (ďalej len „ZSÚ“) a takisto skúmal, či pri uzavretí Zmlúv boli dodržané príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení platnom ku dňu uzavretia Zmluvy (znenie účinné do 31. 05. 2014). Žalovaná síce nespochybnila skutkové tvrdenia žalobcu, ale nakoľko, ako spotrebiteľka, nebola zastúpená v konaní advokátom, súd zo zákona skúmal, či Zmluvy, na základe ktorých žalobca uplatnil nárok v tomto konaní, neobsahujú neprijateľné zmluvné podmienky.

13. Podľa § 2 písm. g), h) ZSÚ,

g) na účely tohto zákona sa rozumie celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok,

h) celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom,

14. Podľa § 9 ods. 1 prvá veta ZSÚ, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu.

15. Podľa § 9 ods. 2 písm. f), i), j) a k) ZSÚ, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

16. Podľa § 11 ods. 1 písm. a), b), d) ZSÚ, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,

b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),

d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

17. Podľa § 3 ods. 1 Obč. zák., výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

18. Podľa § 37 ods. 1 Obč. zák., právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

19. Podľa § 52 ods. 1 Obč. zák., v znení účinnom do 31. 05. 2014, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

20. Podľa § 54 ods. 1, 2 Obč. zák.,

(1) Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

(2) V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

21. Preskúmaním súd zistil, že Zmluva o spotrebiteľskom úvere je síce platná, ale neobsahuje všetky náležitosti vyžadované ZSÚ. Zmluva obsahuje nezrozumiteľný údaj o dobe trvania, aj o dobe konečnej splatnosti úveru. Z ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f) ZSÚ pritom vyplýva, že zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať obligatórne náležitosti s tým, že doba trvania zmluvy, aj termín konečnej splatnosti musia byť v zmluve uvedené jednoznačným spôsobom. Zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje síce údaj o tom, že sa dojednáva na dobu 60 týždňov, z čoho by bolo možné vyvodiť dobu trvania do 22. 12. 2014 (pondelok). Konečná splatnosť úveru však bola uvedená ako 7. deň 60. týždňa, čo by zodpovedalo 28. 12. 2014 (nedeľa). Odhliadnuc od toho, že sa jedná o nezrozumiteľný a neurčitý údaj je vylúčené, aby doba trvania Zmluvy predchádzala termínu konečnej splatnosti úveru.

22. Zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje ani dojednanie termínu jednotlivých splátok, nakoľko tento nie je uvedený jednoznačným spôsobom.

23. Obligatórnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere je podľa § 9 ods. 2 písm. i), j) je údaj o úrokovej sadzbe a RPMN. Zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje údaj o úrokovej sadzbe 22,38 % ročne a RPMN 70,38 %, ale prepočtom súd zistil, že pri úvere 1 140,- eur a dojednaných splátkach, by žalovaná bola zaplatila celkom 1 883,- eur, čomu zodpovedá ročná úroková miera 29,28 % a RPMN 70,23 %. Potom Zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje nesprávny údaj o výške úrokovej sadzby, aj o výške RPMN, ktorý skresľuje dojednané podmienky Zmluvy.

24. Obligatórnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere je v zmysle § 9 ods. 2 písm. j) ZSÚ aj vymedzenie celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť. V Zmluve o spotrebiteľskom úvere bola uvedená celková čiastka, ktorú mala žalovaná zaplatiť sumou 1 883,- eur. Podľa § 2 písm. g), h) ZSÚ však celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ podľa zmluvy zaplatiť, predstavuje súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa, spojených so spotrebiteľským úverom. Celkové náklady spotrebiteľa pritom podľa § 2 písm. g) ZSÚ predstavujú všetky náklady, vrátane poplatkov akéhokoľvek druhu a do celkových nákladov patria aj náklady za doplnkové služby, súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere. Provident a žalovaná uzatvorili dňa 28. 10. 2013 aj Zmluvu o zabezpečení splátok úveru, ktorou sa žalovaná zaviazala za službu, spočívajúcu v prevzatí peňažnej hotovosti, určenej na úhradu splátok úveru, zaplatiť veriteľovi sumu 721,- eur. Potom celkové náklady spotrebiteľa za úver poskytnutý vo výške 1 400,- eur, nepredstavujú len sumu 1 883,- eur, uvedenú v Zmluve o spotrebiteľskom úvere, ale aj sumu 721,- eur, uvedenú v Zmluve o zabezpečení splátok úveru, čo je spolu 2 604,- eur. Po započítaní sumy 721,- eur do celkových nákladov spotrebiteľa, by RPMN predstavovala 228,66 % a ročná úroková miera by v takom prípade bola 71,22 %. Za úver vo výške 1 400,- eur mala teda žalovaná zaplatiť veriteľovi spolu 2604,- eur. Náklady na úver potom predstavujú sumu 1 204,- eur, pričom podľa názoru súdu sa jedná už o hodnotu, ktorá je v zmysle § 3 Obč. zák. rozpore s dobrými mravmi.

25. Vzhľadom na uvedené zistenia potom úver, poskytnutý žalovanej vo výške 1 400,- eur, je v zmysle § 11 ods. 1 písm. b), d) ZSÚ bezúročný a bez poplatkov. To znamená, že žalovaná bola povinná veriteľovi vrátiť len istinu 1 400,- eur.

26. Ako nedôvodný súd vyhodnotil postup veriteľa, ktorý zo splátok žalovanej (v celkovej sume 1 633,79 eura) zaúčtoval čiastku 444,37 eura na úhradu sumy 721,- eur, uvedenej v Zmluve o zabezpečení splátok úveru. Súd totiž Zmluvu o zabezpečení splátok úveru posúdil ako neplatnú v zmysle § 53 ods. 1 Obč. zák., pretože spôsobila značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Jedná sa o formulárovú zmluvu, ktorú žalovaná podpísala súčasne so Zmluvou o spotrebiteľskom úvere. Z jej obsahu pritom nevyplyva žiadna výhoda pre žalovanú, ako spotrebiteľku. Žalovaná mala zaplatiť za 60 mesiacov čiastku 721,- eur len za to, že Provident (ním poverená osoba) mala prebrať peniaze od žalovanej v hotovosti. Pritom prevzatie peňazí v hotovosti sa malo uskutočňovať v mieste trvalého pobytu zákazníka alebo „na inom mieste, určenom predchádzajúcou vzájomnou dohodou zmluvných strán“. Zmluva o spotrebiteľskom úvere pritom obsahovala číslo účtu, aj ostatné identifikačné údaje, na ktoré zákazník mohol poukazovať finančné prostriedky bezplatne (resp. za minimálny poplatok požadovaný bankou), takže dojednanie osobného preberania finančných prostriedkov nie je možné posudzovať ako výhodu poskytnutú spotrebiteľovi, zvlášť keď odmena za túto službu presahovala polovicu sumy poskytnutého úveru. Potom sa jedná aj o výkon práva, ktorý odporuje dobrým mravom.

27. Medzi stranami sporu bolo nesporné, že Provident poskytol žalovanej formou úveru finančné prostriedky vo výške 1 400,- eur a žalovaná zaplatila spolu sumu 1 633,79 eura. Žalovaná teda splatila celú dlžnú sumu pred začatím súdneho konania, takže nárok žalobcu, pokiaľ sa domáhal (po čiastočnom späzvaní žaloby) priznania sumy 693,58 eura s príslušenstvom, súd vyhodnotil ako nedôvodný, a preto žalobu zamietol.

28. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

29. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

30. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

31. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

32. Z citovanej právnej úpravy vyplýva, že výrok o trovách konania musí byť vždy súčasťou rozhodnutia, ktorým súd rozhodne vo veci samej, pričom pre rozhodnutie o trovách konania je určujúci úspech strán sporu. V predmetnej veci čiastočné zastavenie konania zavinil procesne žalobca tým, že ohľadne sumy

276,63 eura zobral žalobu späť bez uvedenia dôvodu. Vo zvyšku bol žalobný návrh zamietnutý, v dôsledku čoho nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu vznikol žalovanej. Žalovaná si však náhradu trov konania neuplatnila, zo spisu jej žiadne trovy nevyplývajú, a preto súd žalovanej nepriznal nárok na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať v lehote 15 dní od jeho doručenia odvolanie na Okresnom súde Liptovský Mikuláš. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. O odvolaní rozhodne Krajský súd v Žiline.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku, sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 Civilného sporového poriadku,

1) Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

2) Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

3) Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 Civilného sporového poriadku, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.